

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 13 (406)
2022. gada
10. jūlijs

Augļi nesami pat sirmā vecumā (sal. Ps. 92:15)

Svētdien, 24. jūlijā atzīmējam vecvecāku un sirmgalvju dienu. Šogad pāvests Francisks rosina pārdomāt psalma vārdus: augļi nesami pat sirmā vecumā (sal. Ps. 92:15). Sociālā līmenī vecie ļaudis nav jāuzskata par smagumu, bet par resursu un bagātību. Tie saglabā tautas atmiņu. Viņi brīvprātīgi un dāsni darbojas citu labā, šādi bagātinoties paši. Iestāšanās par citiem mazina vientulību, uzlabo saprāta izpausmes, vairo garīgo labklājību. Ar „aktīvu novecošanos” uzlabojas dzīves kvalitāte, kad vairs nevar būt par vecākiem vai veikt profesiju pēc pensionēšanās.

Pēdējos gados vecie ļaudis ar brīvprātīgu darbību veicina solidaritāti kopienā, spēj sevi organizēt un ņemt dalību. Sabiedrībai būtu jāveicina veco ļaužu cilvēciskos resursus kopienas labā. Būtu jāaktivizē solidaritātes saiknes, kas vecos ļaudis uztvertu par aktīviem darbiniekiem, ne tikai apgādes iespēju izmantotājiem. Vecie ļaudis šādi pauž ne tikai vajadzības, bet arī „sapņus” (sal. Jl 3: 1), atmiņas, spēku

jaunām paaudzēm augt, uzplaukt un nest jaunus augļus.

Nākotnes labā veicināms dialogs un sastapšanās starp veciem ļaudīm un jauniešiem, lai veidotu taisnīgāku, skaistāku, atbilstošāku, arī kristīgāku sabiedrību. Vecie ļaudis stiprina jauniešu gaitas ar atmiņu un gudrību. Vecums ir žēlastību laiks, kurā Dievs aizvien aicina saglabāt un nodot tālāk ticību, aicina lūgties, īpaši aizlūgt, aicina būt tuvu trūcīgiem. Kad vecie ļaudis uztver problēmu situācijas, lūdzas par tām, viņu lūgšana ir

spēcīga. Ja vecvecāki saņem svētību redzēt savu bērnu bērnus (sal. Ps 128: 6), tad tiem uzticēts liels pienākums: nodot tālāk dzīves pieredzi, ģimenes, kopienas, tautas vēsturi.

Jāpārvar tradicionālie stereotipi par vecajiem, ka tie ir veci, invalīdi, atkarīgi, izolēti, baiļu pārņemti un atstumti. Nākotne pieder dialogam starp jauniem un veciem. Ar veco ļaužu gudrību un pieredzi jāveido pasaule, kurā vairāk respektētu visu tiesības. Lai vecie ļaudis visur, arī katedrāles dzīvē, ir klātesoši ar prieku un gudrību.

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 10. jūlijs.

Parastā liturģiskā laikposma

15. svētdiena

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Svētā Mise par Mežaļu ģimeni

15.00 Sv. Mise par +Donātu un

+Guntaru Dzeņiem

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 11. jūlijs. Sv. Benedikts, abats, Eiropas aizbildnis. Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Jūliju Rekšņu

Otrdiena, 12. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Rihardu Gagunovu

18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā

Trešdiena, 13. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Innu Ņikitinu

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 14. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Āriju un +Ludvigu

Piektdiena, 15. jūlijs.

Sv. Bonaventūra, bīskaps un Baznīcas doktors. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise par Ivaru Libertu

Jēzus Sirds litānija

11.00 Sv. Mise Aglonas Dievmātes godam

Sestdiena, 16. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +pr. Antonu Smelteri

19.00 Sv. Mise – Dziedināšanas

dievkalpojums

Svētdiena, 17. jūlijs.

Parastā liturģiskā laikposma

16. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par Čaču un Vaišļu dzimtu un lūgšana “Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Sv. Mise par veselību un garīgu mieru Augustānei Alisei

15.00 Sv. Mise par Danielu un Edvardu

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 18. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Lūšu dzimtu

Otrdiena, 19. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Brantu dzimtu

15.00 Sv. Mise Gaļezera pansionātā

Trešdiena, 20. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Banderu dzimtu

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 21. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Ainu Ēveli

Piektdiena, 22. jūlijs. Sv. Marija

Magdalēna. Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Jāzepu, +Jūliju, +Jāni Jēzus Sirds litānija

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālespastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrālē: tālr. 67326419

Diak. Gunārs Konstantinovs:

mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore –

Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Sestdiena, 23. jūlijs. Sv. Brigita, mūķene. Eiropas aizbildne. Svētki.

8.00 Sv. Mise par +Innu Ņikitinu

Svētdiena, 24. jūlijs. Sv. Apustuļa Jēkaba svētku dienas un Dievnama iesvētīšanas gadadienas svinības.**Vecvecāku un sirmgalvju diena.****Vissv. Sakramenta adorācija**

8.00 Sv. Mise par Pipcānu un Šadursku dzimtām un lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Svētā Mise par Albīnas un Francišeka Švagu dzimtu

15.00 Sv. Mise par Ievas 70. nodzīvotajiem mūža gadiem

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 25. jūlijs.**Sv. Apustulis Jēkabs. Svētki.**

8.00 Sv. Mise par +Agitu, +Andri, +Leonardu

Otrdiena, 26. jūlijs. Sv. Joahims un sv. Anna, V.J. Marijas vecāki.**Piemiņas diena**

8.00 Sv. Mise par mirušo Zušu dzimtu

Trešdiena, 27. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Molodcovu dzimtu

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 28. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Jāni Mortukānu

Piektdiena, 29. jūlijs. Svētie Marta, Marija un Lāzars. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par +Regīnu

Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 30. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Viesturu Krastiņu

Svētdiena, 31. jūlijs.**Parastā liturģiskā laikposma****18. svētdiena**

8.00 Sv. Mise par Marijannu un Voitehu; lūgšana „Svētais Dievs”

9.30 Sv. Mise angļu valodā

11.00 Galvenā Svētā Mise par Ameliju Jeļenu un Miroslavu

15.00 Sv. Mise par draudzi

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Jāzepu Doroško

**Pr. Paula Jubilejas svinības
svētdien 3.jūlijā**

Iepriekš “Vēstnesītī” varējām iepazīt Rīgas Svētā Jēkaba draudzes administratora, priestera Paula dzīves gājumu, jo atnācis dzīves pusdienlaiks – 15. jūnijā apritēja 50 gadi, kopš viņš ieraudzīja šīs pasaules gaismu. Taču šo dzīves pilnbriedu priesteris Pauls vēlējās svinēt mazliet vēlāk- liepu ziedēšanas laikā 3. jūlijā kopā ar draudzi un draudzes trūcīgajiem.

Šīs svinības 11.00 no rīta pr. Pauls iesāka pateicības Svēto Misi Jēkaba katedrālē, uz kuru bija sanācis visai prāvs draudzes locekļu pulks un var teikt, ka šajā reizē svinēšanas centrā bija pats Kungs un priestera pateicība. Viņa pateicība par dzīves dāvanu un Kunga klātbūtni visdažādākajās situācijās.

Savā uzrunā pr. Pauls pievērsās dienas lasījumam no Lūkas evaņģēlija, kurā aprakstīta septiņdesmit divu mācekļu izsūtīšana pa diviem (Lk 10, 1-12;17-20) uz vietām, kur domā iet Kungs. Viņš pievērsa uzmanību Jēzus brīdinošajiem vārdiem – mācekļi būs kā jēri vilku starpā, bet atrada šajā tekstā būtisku pozitīvu momentu – evaņģēlijā nav sacīts, ka vilki noteikti jērus

saplosīs. Tie var arī tos nesaplosīt, kaut apdraudējums, pretestība būs. Šos neuzkritošos, it kā nemanāmos vārdus pr. Pauls savā uzrunā izvērtā personiskā liecībā par Dieva apredzību savā dzīvē. Viņš norādīja, ka visi kristītie ir šie mācekļi, kurus Kungs sūta misijā, kopīgajā ceļā, kādu pats katram devis un tai var arī pretoties. To var nepieņemt, bet priesteris atgādināja, ka neskatoties uz to, mācekļiem vienmēr ir ticība uz Dieva Vārdu un Viņa pravietiskajiem apsolījumiem par miera valstības atnākšanas laiku Kunga svētajā vietā, par kuru raksta pravietis Isajs – jērs ganīsies kopā ar lauvu un bērns varēs droši likt roku odzes midzenī (sal.Is 11, 6-8).

Šobrīd mācekļi ir aicināti doties kopīgajā ceļā un izplatīt šo valstību, Kunga žēlsirdību un maigumu, kuru īpaši uzsver pāvests Francisks, bet tas nenozīmē, ka nebūs pārbaudījumu, nebūs šo uzbrukumu. Būtisks ir aicinājums uzticēties Kungam, Viņa apredzībai, uz ko norāda Jēzus aicinājums neņemt ceļā līdž ne nedz naudas maku, nedz ceļa somu, nedz kurpes – tā tad neko, kas traucētu un novērstu mācekli no uzdevuma. Jāteic, ka iedziļinoties tekstā, pr. Paula teiktais palīdz saprast, ka šis aicinājums ietver arī atteikšanos no savas dzīves kontrolēšanas un plānošanas Dieva vietā. Pr. Pauls apliecināja, ka pats ir daudzas reizes piedzīvojis Dieva palīdzību, kas viņu izglābusi no briesmām autovadītāja gaitās, citās grūtās situācijās un izsacīja Kungam savu pateicību. Viņš atzīmēja, ka tā ir

redzamā Kunga palīdzība fiziskā līmenī, bet mēs nezinām, kā Viņš darbojies apslēptībā, mūsu gara dzīvē, kādas dāvanas un pasargājumu esam saņēmuši, jo šie Dieva darbi dažkārt atklājas pēc ilga laika.

Priestera Paula sacītais rosināja klātesošos atcerēties tās neskaitāmās reizes dzīves gājumā, kad Dieva klātbūtne bijusi ļoti jūtama, pasargājusi no redzamām un neredzamām briesmām. Iespējams - ne reizi vien Dieva darbība mūsu uztverē bijusi pat nepatīkama, sagādājusi pat nepatīkšanas un šķietami bijusi tālu no tā maiguma un žēlsirdības, par kādu runā pāvests Francisks. Kāds bijis nikns, ka nokavējis transportlīdzekli, kurš vēlāk avarējis, cits nav dabūjis kāroto darbu, kurā slēptās neveiksmes bijušas zināmas tikai Kungam, vēl kāds neizprot, kāpēc “nelaikā” saslimis, piedzīvojis kādu traumu vai izgāzies iestājeksāmenā iecerētajā augstskolā. Tikai pēc ilga laika, atskatoties uz noietu dzīves ceļu, atskārstat, cik dažreiz ir

labi nedabūt kāroto un cik liela ir bijusi Kunga klātbūtne mūsu dzīvē un no kādām nelaimēm un ciešanām Viņš mūs ir pasargājis. Protams, rodas jautājums – vai esam Dievam par Viņa palīdzību pateikušies?

Vēl priesteris Pauls pievērsās vēl kādam svarīgam šī evaņģēlija stāsta momentam – mācekļi tiek sūtīti pa divi – viņi neiet vieni paši. Dievs zina, ka mums ir vajadzīgs atbalsts, protams, Viņš ir vienmēr klātesošs, ir klātesošs arī mūsu sargeņģelis. Taču šis teksts runā par cilvēciskām attiecībām, par cilvēkiem, kuri mums ir līdžas.

Priesteris Pauls savā uzrunā pateicās par cilvēkiem, kuri bijuši un ir viņam līdzās un palīdzējuši, sākot no vecākiem, radiem līdz draudzes locekļiem, garīdzniekiem. Daudzi no tiem jau mūžībā, taču Dievs aizvien gādā, lai kāds būtu līdzās. Tādējādi viņš aicināja arī klātesošos atcerēties tos cilvēkus, kuru klātbūtne un palīdzība ir saņemta un kuri turpina atbalstīt. Priesteris atcerējās, ka viņa dzīvē Dievs vienmēr devis cilvēkus - jau no zēna gadiem kalpojot Jēkaba katedrālē, arī ASV un kalpošanā dažādās Rīgas draudzēs. Viņš atgādināja, ka Dievs ceļā vienmēr dod līdzās cilvēku vai pat vairākus un par to varam Dievam pateikties. Ja šķiet, ka esam atstāti vieni, sacīja priesteris, iespējams, ka jāpārdomā sava attieksme, vai paši neesam kādu atraidījuši. Varbūt neesam kādu novērtējuši savā dzīvē.

Pieskaroties dienas otrā lasījuma tēmai par Kristus krustu, pr. Pauls atzina, ka viens no lielākajiem izaicinājumiem ir pieņemt savu ciešanu, ierobežojumu un vājību krustu. Gribētos taču būt pilnīgākiem, labākiem un bez grūtībām tiekties uz priekšu.

Priesteris Pauls atzina, ka viņa dzīvē bija jāpaiet daudziem gadiem, lai viņš labāk spētu izprast pāvesta Franciska sacīto, ka kristietībā svarīgas ir attiecības, kopīgais ceļš, kopības garīgums. Viņš atzina, ka dažkārt pat mācot teoloģiju, paiet daudzi gadu desmiti, lai dziļāk saprastu, ka Dievs mūs izvērtēs ne pēc teoloģiskām zināšanām, bet pēc konkrētās palīdzības vientuļam, atstātam, nicinātam un nepieņemtam cilvēkam. Visvairāk Dievs novērtēs cilvēka dzīves gājumu, īpaši garīdznieka, ja kaut viens cilvēks

varēs pateikt – pateicoties tev, es atradu dzīvei jēgu, pateicoties tev, es neesmu izdarījis pašnāvību. Tas varētu būt viens no lielākajiem gandarījumiem katra, arī garīdznieka dzīvē, sacīja pr. Pauls. Jāteic, ka viņa teiktais pašreizējā situācijā, kad Latvijā ir viens no augstākajiem pašnāvību rādītājiem Eiropā, iegūst īpašu jēgu.

Savas uzrunas noslēgumā priesteris Pauls novēlēja klātesošajiem pateikties par Kunga žēlastību un mūsu kopīgo ceļu, kurš turpinās, kalpojot viens otram un ar to atdodot godu Kungam.

Svētās Mises noslēgumā priesteri Paulu jubilejā sveica draudze, bet pēc Svētās Mises draudze pulcējās Kūrijas dārzā uz agapi, kuru ar muzikālu priekšnesumu gardāku padarīja

saksofonists Matīss Ozoliņš. Ar dzejas vārdiem šo kopā sanākšanu krāšņāku darīja arī aktrises Olgas Dreģes sacītā dzeja un diakona Gunāra uzruna. Daudz apsveikumu un ziedu saņēma priesteris Pauls, daudz siltu vārdu viņam sacīja sanākušie sveicēji, arī Rīgas sv. Trīsvienības draudzes mācītājs Edvīns Rumjancevs, bet pats jubilārs sarūpēja savdabīgu pārsteigumu un dāvanu saviem viesiem, atklājot savas personības amerikānisko šķautni – kopā ar saksofonistu angļu valodā nodziedot dažas Frenka Sinatra dziesmas.

Stella Jurgena

Kopā ar Dievu ceļā

Vatikāna II koncila piedāvāta atjaunotne kopīgam ceļam ir tikai aizsākums, attālāka gatavošanās pienākumiem nākotnē. Baznīcai ne tikai jāprecizē teoloģija par Baznīcu, jāsakārto liturģija lielākam Dieva godam un ticīgo līdzdalībai, jāveic precizējumi atšķirībās ar citu kristiešu teoloģijām. Drīzāk Baznīcai uzticīgi jāliecina par Dievu kā neaptveramo noslēpumu tā, lai mūsdienu cilvēki varētu piedzīvot šo noslēpuma spēku savā dzīvē. Dieva – cilvēka noslēpums lai neizrādās tikai pareizi formulēta sena kristietības dogma, bet lai kļūst par svētīgo nesaprotamību, kurā viss pārējais pirmo reizi kļūst saprotams. Šādi Dievs atjauno pašu cilvēku, kas pirmo reizi atklāj, ka viņa brīvības iespēja mūžības perspektīvā ietver darbību un ne tikai kontemplāciju; tas ir solījums, ka Dieva gaisma un pestīšana aptver visu cilvēces gājumu. Baznīcas mīlestībai uz cilvēci,

ņemot vērā Dieva mīlestību, būtu jābūt stiprākai un uzvarošākai, nekā mīlestībai cilvēku attiecībās, norādot ceļu uz dievišķo sfēru pāri bezgala bezdibenim.

Šādas tēmas, ja arī nav koncila tūlītējie pienākumi, kļūst aktuālas kā kristietības patiesākās tēmas. Vatikāna II koncila atbildes un risinājumi tikai aizsāk Baznīcas misiju kopīgā Dieva Tautas ceļā. Koncila centieni un rezultāti tāpēc ir svarīgi un iegūst savu nozīmi.

Baznīcai nav jākļūst pievilcīgākai un ērtākai priekš pasaules. Baznīcai ar koncila atjaunotni jārisinā dzīves un nāves jautājumus, kas tiek izraisīti ikdienā.

Daudzi domā, ka pēc koncila var turpināt kristīgo dzīvi Baznīcā tāpat kā agrāk, jo koncilā teiktais, lemtais un mācītais vai nu jau ietverts praksē vai risināts tikai perifēriāli, vai pastāv tikai dievbijīgos ideālos individuālai izaugsmei. Baznīcai, protams, vienmēr jābūt patiesai pret atbilstoši saprasto būtību un tradīcijām. Svētā Baznīca aizvien sastāv no nabaga grēciniekiem, jo esam Baznīcai, kurai vienmēr vajag reformu un atjaunotni. Šo atjaunotni skaidro un īsteno dzīvais Maģistērijs, galvenokārt Romas pāvesti, viņu ierosmes un pamudinājumi.

Tāpat kā kādreiz Elijs, koncila mācības ietvaros ejam cauri tukšnesim, tuvojoties Dievam uz svētā kalna. Ja mēs noguruši un miegaini triumfālisma attieksmē apstāsimies, tad Dieva eņģelis, varbūt arī briesmu, rūpju, vajāšanu, vilšanās, apjukuma pieredzē, sirds un gara sāpju veidā, mūs cels no miega: „Celies, tavā priekšā ir garš ceļš” (1 Ķēn 19: 7).

Baznīca aizvien ir svētceļniece laikā, grēcinieku, vājo un nožēlojamo ļaužu Baznīca. Viņa uzreiz nekļūs par līgavu bez traipa vai grumbas, visā godībā redzama neticīgajam. Visa atjaunotne, viss progress Baznīcā izvērsīsies vēstures grūtībās, vilšanās pieredzē, kā arī atvērtībā sv. Gara darbībai, zinot, ka Dieva uzvarā, kas vēstīta uz krusta, ietvertas visas mūsu neveiksmes. Viss baznīciskais, proti, institucionālais, kanoniskais, sakramentālais, katrs vārds, katra nodarbe Baznīcā, arī katra reforma šajās jomās ir tikai līdzeklis, lai ticība, cerība un mīlestība augtu visu cilvēku sirdīs.

Pirms 100 gadiem...

Turpinot iepazīties ar sv. Jēkaba baznīcas vēstures zīmīgiem notikumiem, atzīstam dievnama nozīmi arī Latvijas luterāņiem, kuru rīcībā tas atradās līdz 1923. gadam. Līdz ar to kā svarīga vēsturiska norise viņu vēsturē bijusi pirmā

latviešu luterāņu bīskapa Kārļa Irbes (1861-1934) iesvētīšana virsgana amatā 1922. gada 16. jūlijā. Sv. Jēkaba baznīcā dievkalpojumu šajā sakarā vadīja Zviedrijas luterāņu arhibīskaps

Nānans Soderbloms (1866-1931) kopā ar Igaunijas bīskapu Jakobu Kuku (1870-1933), Vācijas un Somijas augstākajiem garīdzniekiem. Piedalījās LR ministru prezidents Zigfrīds A. Meierovics (1887-1925), diplomāti un virsnieki, daudz ticīgo.

G.K.Čestertona kļūšanai par Romas katoli – 100

1922. gada 30. jūlijā Bīkonsfildas dzelzceļa viesnīcas improvizēti veidotajā kapelā Romas katoliskajā ticībā tika nosacīti kristīts izcilais angļu rakstnieks, teologs un žurnālists Gilberts Kīts Čestertons (1874 – 1936). Bīkonsfilda, kurā Gilberts ar sievu Francisku dzīvoja no 1909. gada, atradās ziemeļrietumos 38 km no Londonas. Šajā pilsētā toreiz neatradās Romas katoļu dievnams, un katoļticīgos tad apkalpoja no 8 km attālās sv. Augustīna draudzes Haivīkombā (High Wycombe). Dievkalpojumi, arī šī

konvertēšanās, notika minētajā kapelā, pateicoties viesnīcas īpašnieces – katolietes labvēlībai.

Čestertons nāca no tipiskas angļu vidusšķiras aprindām, kristīts anglikānismā. Tēvs nodarbojās ar nekustamajiem īpašumiem, aizrautību ar angļu literatūru nodeva dēlam. Gilberts iesaistījās skolas debatēs, pievērsās sākumā mākslas apguvei, tad aizvien vairāk dzejai un rakstniecībai. Viņu iespaidoja intelektuālām aprindām raksturīgais skepticisms un pesimisms. Čestertons it kā lauzās cauri teorijām, pierādījumiem un loģiskai analīzei, līdz kamēr atzina kristīgo mācību atbilstošu prātam un pieredzei. Viņš sacēlās pret šaubām par cilvēka dzīves vērtību un Dieva pastāvēšanu. Londonas apkaime viņš kļuva arvien vairāk pazīstams kā provokatīvs rakstnieks un izcils debatētājs. Ticības jautājumos viņš bija nonācis pie kristīgās mācības loģikas, atklājot loģikas trūkumu materiālistiskā filozofijā, zinātnisko determinismā, sociālismā, evolūcijas teorijā un progresā. Rakstīja dzeju, īsus stāstus, politiskus aprakstus, ceļojuma piezīmes, pat īsu Anglijas vēsturi.

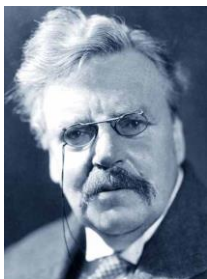
Čestertons salaulājās ar Francisku Blogu (Blogg) 1901. gadā. Bīkonsfildā viņš sadraudzējās ar katoļu priesteri Džonu Okonoru (O'Connor, 1870–1952), kas kļuva par prototipu tēva Brauna stāstiem par priesteri – detektīvu. Labākais draugs bija rakstnieks un vēsturnieks Hilērs Beloks (Hilare Belloc, 1870–1953). Tieši Beloks palīdzēja Čestertonam labāk izprast kristietības vēsturi un Baznīcas darbību pasaulē. Čestertons novērtēja arī attiecības ar īru dramaturgu, kritiķi un sociālisma (pat staļinisma) piekritēju

Džordžu Bernardu Šovu (Shaw, 1856 – 1950), ar kuru iesaistījās publiskās debatēs.

Par tuvināšanos Romas katoliskajai Baznīcai Čestertons raksta grāmatā: „The Catholic Church and Conversion” (1926). Viņam nācās, vispirms, novērsties no populāriem, tomēr neracionāliem vai maldīgiem uzskatiem par Baznīcu; un tad saskatīt, pēc tam padoties patiesībai, kas atklājas Baznīcā.

Jau 1912. gadā Čestertons pr. Okonoram bija minējis nodomu konvertēties par Romas katoli, tomēr vilcinājās. Iespējams, ka izšķirošais faktors bijis Baznīcas, proti, Romas pāvesta nostāja un darbība pasaules kara laikā, arī vēlākā Baznīcas iestāšanās par cilvēka cieņu, saprātu un brīvību. Čestertons novērtēja Baznīcas audzinošo, pat militāro lomu iepretī grēkam un ļaunumam pasaulē. Visbeidzot, kļuva pārliecināts, ka Romas katoliskā Baznīca nevērsās pret cilvēka domāšanas plašumiem, drīzāk, palīdz domāt skaidri un loģiski.

Kopumā G. K. Čestertons ir sarakstījis vairāk kā 90 grāmatas un tikpat daudz ievadu citu autoru grāmatās. Latviešu valodā publicēti sekojoši darbi: Cilvēks, kurš bija Ceturtdiena (2008), Sv. Francisks no Asīzes (1992), Sv. Akvīnas Toms (1993), kā arī četri detektīvrakstu

krājumi: Tēva Brauna vientiesība (1992), Tēva Brauna gudrība (1994), Tēva Brauna neticība (2016) un Tēva Brauna noslēpums (1992).

Čestertona kļūšana par Romas katoli pirms 100 gadiem lai rosina kristiešus arī tagad nepadoties populismam, ideoloģiskiem saukļiem un disidentisma bravūrai, bet iet sinodālā kopsolī ar dzīvo Baznīcas maģistēriju, kas Vatikāna II koncila ietvaros virza Jēzus Kristus sekotājus pa drošu ticības, cerības un mīlestības ceļu.

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos nodomos

ir lielākā dāvana, aizlūgums un

atbalsts cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com

